

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Purę & antiquę salutationis formę ab Erasmo collectę.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

ronymus Damaso pape. S. D. Aristoteles Alexandro regi. S. D. Alexander magnus Aristoteli, philosopho. S. D. Erasmus Iacobo tutori, iuris pontificij consulto. S. D. Breuiter (inquit Erasmus) nihil erit salutationi admiscendum, quod ulla ex parte sapiat assentationem, nam magistratum & professionum cognomina adeo possunt citra adulationis notam alijs tribui, ut sibi etiam quisque citra arrogantie culpam, possit assumere hunc in modum. Ioannes Neuius theologus Paulo Montano philosopho salutem. Indicium hic habet sermo. Erras enim (ut idem docet) si te laudari putas, quum episcopus scriberis aut theologus, professionis ista sunt nomina non glorie. Is demum te laudaret qui bonum episcopum, aut eruditum theologum scriberet. Id quod in salutatione non indote fieri nequit. hæc & multo plura Erasmus. In Gellio habetur epistolæ, ubi scribentis nomen præponitur. ut lib. xiiij. ca. iij. Rex, Alexander Iouis Ammonis filius olympiadi matri. S. D. & lib. xx. ca. iij. Alexander Aristoteli. S. Atque Aristoteles Alexandro regi. S. Item Anacharsis philosophus scythæ, sic scripsit. Anacharsis Ammoni. S. Sententia mea eadem est, quæ Erasmi. Baptista Mantuanus. Ioannes Sulpitius, pluresque concedunt interim uulgo, qua de re hoc concludit Badius. Quocirca non damnem eorum modestiam qui principum uirorum nomina præponunt. Concludit Erasmus, Quod si quid a ueterum consuetudine licebit aliquid innouare, tolerabitur nouitas, modo uitium absit, id est ne uel prolixitate molesta, uel assentatione parasitica, uel affectione morosa sit saluatio, ne pessimum sit totius epistolæ omen si statim a uitio fecerit auspiciam, hæc ille.

Puræ & antiquæ salutationis formæ ab Erasmo collectæ.

- Leo pontifex romanus Henrico regi Angliæ. S. P. D.
- Philippus Burgundiorum dux pio Aeneæ summo pontifici. S. P. D.
- M. Antonius Syriæ scerborum questori suo. S. D.
- Aeschynes orator ciuibus Atheniensibus. S. D.
- Guilelmus Hollandiæ præses comes, Cornelio suo. S. D.
- Demetrius eques romanus Tyto Liuii iudici selecto. S. D.
- Hericus malius brabantiæ thesaurarius, Laurætio duci aulico. S. D.
- Politianus Pico comiti Mirandulo. S. D.
- Marsilius platonius philosophus Fausto poetæ. S. D.
- Apelles pictor Lyfippo statuario. S. D.
- Cicero Tullius, Marco Tullio Ciceroni patri. S. D.
- Cicero Dolobellæ genero. S. D.

Dolabella terentiæ socru. S.D.

Aesopus iustitio Dinatio argentario. S.D.

Aristippus epicureus thaidi meretrici. S.D.

Illud dignū quod admoneat, ne per insitiā sordida cognomina p speciosis attribuamus, ueluti si quis militem scriberet pro equite aurato, aut decurione. neue his uulgo iactatis magistratuū uocabulis utamur, quę passim p suo cuiusq; locus arbitrio fingit, quod genus sunt locū tenēs pro pfecto, reddituarius pro questore rario. Scultetus pro questore paricidio. Domini de parlamēto pro selectis iudicibus, ammirādus pro maris uel littoris pfecto uel custode, heraldus pro caduceatore, atq; hmōi infinita quę aulicorū leuitatis quoz tidie epistola cōminiscit. Oportebit itaq; ueterū uocabula barbarā cōferre, atq; inde collatis rebus ad nostra uocabula ducere, aut si des erit uox uetus quā rei nouę accōmodem⁹. Barbarā iamq; tritā uocem molliter in latinā faciē deslectamus. Hęc doctissimus Erasmus.

Nouæ salutandæ formulę ex eodem.

Pliniano demū sculo natū uidet, ut quos familiaris amēt eos in salute dicēda suos dicerēt, blandiore. s. pronōie coniunctissimā necessitudinē significantes, ut Ae. Plī. Cętilius Calphurnio suo. S.D. Aufonius Symmacho suo. S.D. Erasmus Batto. S.D. Quod si longius a maiorū uestigijs recedimus. Iacobus tutor Nicolao suo multā salutem precatur, aut plurimā salutē optat. nam plurimas aut mille salutes uix in epistolis tulerim. Salue mētū optime chreme. Campanus Papiēsis suū. N. multū saluere iubet. Etia atq; etiā salue mi Thoma, Aue & salue pceptor optime. Erasmus Fausto sceliciter agere. Celso gaudere & bñ rē agere. Antonius fratri suauissimo ppetuā optat incolumitatē. Saluere te iubeo qui ipe nō salueo. Salutē dico tibi mi patrie, quā ipse desydero. Salutē solidā tibi tua Phillis pcurat, quā quā ipsa nullā nisi tu dederis est habitura. Salutē is tibi mittit qui ipe perit. Salua sit tua paternitas. Salue animę dimidiū meę. Salue meū psidiū. Salue meū numen. Salue meū deliciū. Salue meus ignis, mea lux, mea spes, mea uoluptas, mi anime, mea uita, meū solatiū, meū dulce decus, & hmōi quidē formas, ut inter familiares, & in leuioribus argumētis non usq; quaq; damno, ita non magnopere probō. hęc Erasmus, cuius & ea sunt quę modo subiiciam.

Quō per alios salutādū & resalutandū, Erasmus.

Per alios autē (id em hoc loco uidebat admodū) his scpe monēdis salutē dicimus ac reddimus. Atticę nostrę meis uerbis multā salutem dicito. Atticā meo noie magnopere saluere iubebis. Atticę ex